

Πρὸς τὴν ἔντιμον Εἰρηνοδικίαν Καλαβρύτων

Ἐλάβομεν τὴν προκήρυξιν τῆς εἰρηνοδικείας ταύτης καὶ μᾶς διατάττει, ὅτι νὰ παρεβρεθῶμεν ἐνταῦθα διὰ νὰ εἴπουμεν τὸ συνήθειον τοῦ χωρίου μας περὶ κληρονομίας κτλ. κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Σ. Γραμματείας τῆς Δικαιοσύνης, καὶ διὰ τοῦτο στέλλομεν τὸν Δημογέροντά μας Κύριον Ἀναγνώστην Σταυρόπουλον διὰ νὰ παρρησιάσῃ τὸ συνήθειον τοῦ χωρίου μας ἐγγράφως τὸ περὶ κληρονομίας κεφάλαιον.

Α'. Τὰ θηλυκὰ ὅταν ὑπανδρεύονται ἀπὸ τὸ σπῆτι, εἴτε ὁ πατέρας εἴτε τὰ ἀδέλφια τὰ ὑπάνδρευαν, ὅτι λάβουν τότε ἢ σκουτὶ ἢ γρόσια, τέλος ἢ κινητὰ ἢ ἀκίνητα δὲν εἶχαν ἄδειαν νὰ ἔλθουν ὕστερις νὰ ζητήσουν ἐκ τῆς πατρικῆς κληρονομίας.

Β'. Ἄν ἀπέθανε ἄκληρος κανένας ἀδελφὸς ἀπὸ τοὺς ἀρσενικοὺς, δὲν ἠδύνοντο ἡ ἀδελφάδες διὰ νὰ ἔλθοῦν ὕστερης νὰ ζητήσουν ἐκ τὸ μερίδιον τοῦ ἀποθανόντος ἀδελφοῦ, ἀλλὰ κληρονομῆται ἀπὸ τὰ ἀρσενικὰ ἀδέλφια· καὶ ἂν κατὰ περιστάσιν πεθάνουν ὅλα τὰ ἀρσενικὰ ἀδέλφια, ἐτότε ἐκληρονομοῦσαν ἡ ἀδελφάδες τὸ μερίδιον ὅλων τῶν ἀρσενικῶν ἀδελφῶν ἐκ τῆς πατρικῆς τῶν κληρονομίας. Ἄν κανένας ἀδελφὸς ἤθελε πεθάνει καὶ δὲν ἄφηκε κληρονομίαν καὶ ἔμενε ἡ γυναῖκα του χ. καὶ ἂν ὑπανδρευόνταν ὕστερις ἡ γυναῖκα τοῦ ἀποθανόντος, ἐλάμβανε ἀπὸ τὸ μερίδιον τοῦ ἀνδρός της εἰς τὰ ἐπὶ ἓνα.

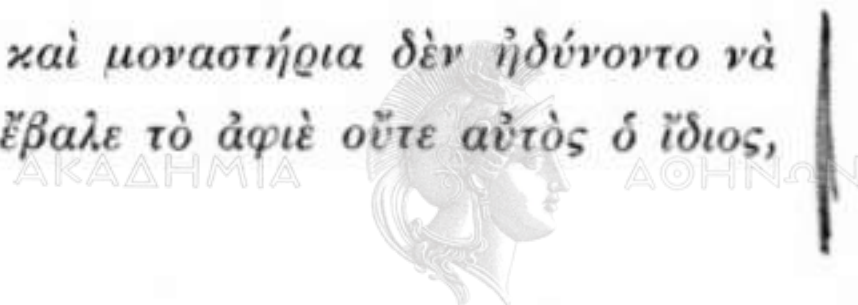
Καὶ ὅταν δὲν ὑπανδρευόνταν καὶ ἔμενε εἰς τὸ σπῆτι τοῦ ἀνδρός της, ἐκληρονομοῦσεν ὅλον τὸ μερίδιον τοῦ ἀποθανόντος ἀνδρός.

Καὶ ὅταν ἀπέθνε ἡ γυναῖκα καὶ ἄφηγεν θετόν της υἱόν, ἐκληρονομοῦσεν ὅλλον τὸ μερίδιον τοῦ ἀνδρός της· καὶ ὅταν δὲν ἄφινεν θετόν της υἱόν, τὸ μισὸν ἐμήνεσκε εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τὸ δὲ ἄλλο μερίδιον τὸ ἐκληρονομοῦσαν τὰ ἀδέλφια τοῦ ἀποθανόντος ἀνδρός τῆς γυναικός.

Ἄν καμμιά γυναῖκα ἀπέθνε ζῶντος τοῦ ἀνδρός της χωρὶς νὰ ἀφήσῃ κληρονόμον εἰς τρία ἢ τέσσαρα χρόνια, ἢ προῖκα τῆς γυναικὸς ἐγένετο εἰς τρία μερίδια· τὸ μὲν ἓνα ἐδίδε(το) διὰ ψυχικὸν τῆς ἀποθαμένης καὶ τὸ ἄλλο ἐκληρονομοῦσε ὁ ἄνδρας, τὸ δὲ ἄλλο τὸ ἔπερναν οἱ συγγενεῖς τῆς γυναικός.

Γ'. Ὅταν ἐπουλοῦσε ἓνας εἴτε χωράφι, ἢ ἀμπέλι, ἢ σπῆτι πρῶτον ἐρωτοῦσε τοὺς συγγενεῖς καὶ συνορίτας, καὶ ὅταν δὲν τὸ ἔπερναν αὐτοὶ εἰς τὴν τιμὴν ὅπου τὸ ἔκανε ὁ νοικοκύρης, τότε τὸ ἔπερναν ἄλλος μὲ ὅσους εὐρεθέντας ὑπογεγραμμένους μάρτυρας, καὶ τότε ἦτον καλὰ πωλημένον καὶ δὲν ἔδύνοντο οἱ συγγενεῖς του ὕστερις νὰ ζητοῦν ἀπὸ τὴν πωλησιὰν αὐτήν.

Δ'. Ὅσα ἀφιερῶματα ἐγίνοντο εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ μοναστήρια δὲν ἠδύνοντο νὰ τὸ σηκώσουν οὔτε οἱ συγγενεῖς ἐκείνου ὅπου ἔβαλε τὸ ἀφιέ οὔτε αὐτὸς ὁ ἴδιος,

ἀλλὰ τὸ ἔκανε ὅ,τι ἐβούλετο ὁ ἐπίτροπος ἢ οἱ πατέρες τῆς μονῆς· καὶ ὅταν τὸ ἐπουλοῦσαν τὸ ἔπερνε ὅποιος ἐπρόσθετε τὴν περισσοτέραν τιμήν· αὐτὴ εἶνε ἡ συνήθεια τοῦ χωριοῦ μας· μένομεν εὐσεβάστως

Τὴν 9 ᾽Απριλίου 1833
ἐκ Φίλια

Οἱ εὐπειθεῖς καὶ πρόκριτοι τοῦ
χωρίου Φίλια

διμιτριος ηερεὺς Σακελάριος

νικολαος Ἱερεὺς

αντονῆς ιερες

αναγνωστη παπαγιανη

Γεώργιος ὀηγόπουλος

Ασιμάκης Α. σακκελαροπου-
λος κε λίπυ τὸ χοριον